

ЖЕНСКИ СВѢТЪ

СЪ

ПРИТУРКА „ДОМАКИНЯ“, ПЕРИОДИЧЕСКО СПИСАНИЕ,

РЕДАКТИРАНО ОТЪ ЖЕНИ,

ЗА ГОСПОЖИ И ГОСПОЖИЦИ.

Списанието излиза дваждъ, на 1 и 20,
а притурката веднѣждъ, на 10 число
всеѣки мѣсець.

Директорка: ТЕОДОРА Г. НОЕВА.

Годишенъ абонаментъ
прѣдплатимъ.

I. На списанието :

За България 5 лева

„ странство 6 „

II. На списанието съ

притурката :

За България 7 лева

„ странство 9 „

Абонати се записватъ
направо въ дирекцията на
списанието и въ всички
тѣ телеграфо-пощен. стан-
ции изъ княжеството.

Оплаквания за нере-
довно испращане листа
приематъ се само въ ра-
стоянне на единъ мѣсець
отъ издаването му.

Пратенитъ за публику-
ване ръкописъ назадъ се
не връщатъ.

Писма и ръкописи, не-
подписани и неозначуващи
мѣстожителството на до-
писницата, не се прие-
матъ.

Писма неплатени не се
приематъ.

Всеѣкакви обявления, от-
носящи се до госпожи и
госпожици, публикуватъ
се въ последната страни-
ца за 30 стот. редътъ.

За постоянни обявления
особени условия.

Писма, ръкописи и пари се испращатъ до: Дирекцията на Женския Свѣтъ улица Войнишка № 122

Съдържание :

Кога жената е осигурена? — Професоръ Гагана. —
Умственна педагогия. — Биография на г-жа Стагъ. —
Разли. — Книги и списания. — Корреспонденция. — Изм-
стие. — Обявления. — Подписникъ.

Кога жената е осигурена?

Мнозина отъ родителитѣ отговора на гор-
ния въпросъ ще намѣрѣтъ твърдъ лесенъ и ес-
тественъ; за това тѣ, когато се касае за осигу-
ряването на своитѣ си дѣщери, никогато не си
задаватъ такъвъ въпросъ, като прѣдполагатъ,
че женитбата е единичното най сигурно сръдство
за тѣхното осигуряване. Ето защо прочее роди-
телитѣ при въспитаване и образуване на своитѣ
дѣщери мѣжатъ се да имъ даждъ такива поз-
нания, които сж необходими за всеѣка домакиня.
Колко тѣхнитѣ старания и трудове се увѣича-
ватъ съ успѣхъ, тукъ не ни е цѣльта да раз-
искваме, но да покажемъ, до колко така само
подготвената домакиня е осигурена за въ бѣдѣ-
щето.

Прѣди всичко, за прѣдварване отъ всеѣко
недоразумѣние и прѣтълкуване на нашитѣ въз-
гледъ, ний прѣдупрѣждаваме нашитѣ читателки
и читатели, че сме далечъ отъ идеята, да остра-

нимъ жената отъ дома и домакинскитѣ работи,
но напротивъ, ний всеѣкога сме проповѣдвали,
че жената трѣбва да е подготвена за дома, т.
е. да бѣде добра и спестлива домакиня, благо-
дѣтелна, чедолюбива и просветена майка. Но ний
не се съгласяваме, че жената само съ туй едно-
странчиво и ограничено исключително за дома
познание ще бѣде осигурена, щомъ се ожени. Ако
женитбата бѣше законъ естественъ и неизбеженъ;
ако участъта нѣмаше своитѣ си своенравия, ний
бихме се съгласили съ горното сжждение; сега
обаче кой може да ни гарантира че непрѣмѣнно
всичкитѣ момъи ще бѣждъ омѣжени, че смъртъ-
та нѣма да оставя вдовици-жени съ нѣколко
дѣца, или пъкъ че разнитѣ своенравия на ща-
стието нѣма да принудѣтъ домакинята да остане
гладна, та да се принуди да прибѣгне къмъ
най-мизернитѣ сръдства за огасване жаждата
или глада на плачушитѣ ѝ дѣщери? Ако же-
нитбата бѣше най сигурното сръдство за бѣдѣ-
щето на жената и ако не щѣше да има неомѣ-
жени жени, то защо нѣма никакъвъ естественъ
или политически законъ, който да се грижи за
остарѣлитѣ момъи, за вдовицитѣ, за раздѣденитѣ
и пр. пр? Какво да правѣтъ тия нещастни осж-
дени отъ орисницата сжщества? Отъ всичко туй
не става ли най-ясно, че женитбата не осигу-
рява жената и че слѣдователно, само едни не-

обходими за домашния животъ познания сж равни съ нула?

Ний не желаемъ жената да остави своитѣ специални задължения и да се удари къмъ искусства и занаятия, които се считатъ като прислужни за мъжете, но искаме, както и другъ пътъ ний сме казали, щото родителитѣ еднакво да се грижатъ за бѣдѣщето и на своитѣ дѣщери, а да не гледатъ само наклонноститѣ и способноститѣ на своитѣ снове, споредъ които и да ги въспитаватъ, но да обръщатъ внимание и върху ония на своитѣ дѣщери, като сж увѣрени, че тѣ съ никой другъ начинъ не осигуряватъ своитѣ дѣщери, освѣнъ съ доставяние тѣмъ сръдство да изучатъ нѣкоя наука, занаятие или искусство. Тѣ съ това нѣма да оставятъ на страна своитѣ семейни грижи и нѣма да се оголѣтъ отъ женственността си, а напротивъ, по-съзнателно ѝ по-разбрано ще изпълняватъ своитѣ свещени длѣжности, когато единъ день станѣтъ майки. Тѣ нѣма да оставятъ дома си въ расположението на сѣдбата, нито ще излѣзѣтъ вѣнъ отъ него, за да упражняватъ нѣкое звание чрѣзъ придобититѣ имъ знания по нѣкое занаятие, искусство ѝ пр., щомъ не ѝ позволяватъ това семейнитѣ грижи и щомъ нѣма да осѣтятъ нужда отъ експлоатиранieto имъ, но ще бѣдѣтъ винаги сигурни и куражливи, така щото ако въ единъ злощастенъ день (не дай Боже!) тѣ по разни причини останѣтъ сами да хранѣтъ не само своитѣ дѣца, но даже и своитѣ мъже, па даже и нѣколко стари хора, ако единъ день останѣтъ моми остарѣли безъ никаква помощна рѣка, ще могатъ да слѣдватъ да си живѣятъ и да си искаратъ хлѣба така честно, както и понапрѣдъ при щастливитѣ си дни при своитѣ бащи или съпружитѣ си. науката, прочее, занаятията и искусства или съ една рѣчь *работата* е единичното сръдство, което осигурява бѣдѣщето на жената!

Професоръ Гаетана.

(Изобикновенъ женски животъ)

(отъ Клара Рейхнеръ)

(Продължение и край).

И тѣй съ съгласието на папа Бенедиктъ XIV, се свърши не бивалий до тогава фактъ: Професоръ — жена Мария — Гаетана д'Анзеи завзе катедрата въ единъ отъ най-старитѣ и знамени-

титѣ университети. Тя вплѣте още по-нови лаври въ вѣнеца на своята слава, тѣй като четнатата отъ неѣ лекция получи отъ всѣкого одобрене. Мария внимателно работѣше надъ тѣзи лекция; но пжтеводителната звѣзда, която освѣтляваше нейния пжтъ, бѣше образѣтъ на любимия ѝ человекъ и желанието да заслужи неговото одобрение. Между това този, за когото тя работѣше, като че не виждаше и не слушаше прѣкрасната млада мома. Мълчаливъ и навжсенъ, като закриль очитѣ си стоеше той сръдъ многочисленитѣ слушатели, като не сръщаше нито единъ пътъ очитѣ си съ нейния погледъ, който искаше само него.

Положението на работата станѣ още по-лошо, кога Мария—Гаетана, като прѣдложи на своитѣ слушатели една тема за рѣшение, по поводъ на това захванѣ да прави своитѣ заблѣжки. Макаръ тя скромно и твърдѣ естествено да държеше себе си въ тѣзи малко свойственна за женитѣ роля, но такъвъ родъ публична дѣятелность, възбуди въ Стефанело раздражения, които неможа да завладѣе и които го развѣлнувахъ твърдѣ много; тѣй щото лишихъ го отъ възможността да се отнесе съ потребното внимание къмъ зададената тема. Той се забѣрка въ доказателството и когато Мария—Гаетана, като заблѣжки грѣшката, захванѣ да му поправя въ присѣдствието на другитѣ слушатели, Стефанело повече отъ другъ пътъ почувствува всичката невъзможность на такова положение. Съ чувство на дълбоко оскърбено самолюбие, което не искаше и неможеше да скрие, той студено се отвърнѣ отъ свой професоръ.

Мария—Гаетана тозъ часъ заблѣжи обидѣ въ лицето на любимия си человекъ. Дълбоко болѣзненно отчаяние паднѣ въ душата ѝ и ѣзъ напълни съ тѣжки прѣдчувствия. За какво ѝ сж въсторженитѣ похвали, които се сипѣѣтъ отъ всѣдѣ? За какво ѝ служи, че цѣла Болона ѣзъ нарича Професоръ—Гаетана и че *Анализѣтъ*, нейното най-добро произведение, съ исполнителски крачки се приближава къмъ края?

Дѣйствително тя още негубѣше надѣжда, че това нейно произведение ще прѣдизвика голѣмо одобрение отъ страна на Стефанело. Тя никакъ неможеше да разбере, защо той съ такѣва студенина се отвърнѣ отъ неѣ и само като се вдадѣше въ своята любима работа, забравяше за малко врѣме постигнѣлото ѣзъ нещастие. Въ такѣва една минута намираме ний младата дѣвойка, сѣднѣла въ библиотеката на баща си, която ѝ

служеше за занимателна. Тя току-що бѣше се върнѣла отъ постелката на болния си баща, комуто бѣше чела откъслеци отъ своето произведение и, като получи отъ негова страна най-големо удобрѣние, свършваше своя трудъ съ послѣднитѣ редове, когато познати стѣжки прѣжжх работата ѝ. Въ една минута учений професоръ се обърнѣ въ любяща дѣвојка! Като побѣди гордостта си, Стефанело се рѣши да се увѣри още единъ пътъ, дали науката и учението сж по-скѣпи за Марія, отъ колкото неговата любовь.

Младата дѣвојка го посрѣщнѣ съ потребното спокойствие, но съ силно биение на сърдцето си, макаръ и да си мислѣше, че Стефанело е дошелъ да вземе нейното мнѣние, за нѣкакъв наученъ въпросъ. Но кждѣ исчезнѣ всичкото учение на младата дѣвојка, когато Де-Еинта ѝ зададе свѣтъмъ другъ въпросъ: дали го люби и желае ли да бѣде негова жена. Щастлива и зачервена слушаше Марія думитѣ на любовта, които като музика се раздавахъ въ нейнитѣ уши; исчезнѣ «Професоръ-жена», забравени бѣхъ учениитѣ «анализи», падъ които тя тѣ ревностно работѣше и съ благородна простота на Еинтото си невинно сърдце, Марія се призна безъ да се бави, че тя отдавна чувствува къмъ него привързанность, каквато не е испытвала къмъ никого друго.

— Въ такъвъ случай Марно, драга Марно, извика щастливий Де-Еинта, като поднесе ржката ѝ къмъ устата си — изпълнитѣ и моята завѣтна молба. Жена ми ще бѣде любима и уважавана жена; но тя нѣма да принадлежи повече на науката! Науката е работа на мъжете! Жената има свѣтъмъ други отъ самата природа показани длѣжности и съпругата на Де-Еинта не може да има време за научни занятия; ако иска тя може да заеме подобающе мѣсто въ дома и въ обществото, като жена съ извѣстно име и положение, владѣтельница на обширни имѣния, като жена и майка. Професоръ Гаетана трѣбва да исчезне отъ лицето на земята, моята Марія трѣбва да живѣе само за менъ.

Увлѣченъ въ своята рѣчь, Стефанело не заблѣжи ужаса, който се яви на поблѣднѣлото лице на младата дѣвојка.

— Така Вий искате, каза тя съ тихъ почти беззвученъ гласъ, щото азъ да изберж между науката и любовта?

— Да! отговори твърдо и рѣшително Стефанело.

Може би, че той не бѣше правъ въ свонитѣ настойчиви искания, може би врѣмето и измѣнението на обстоятелствата да направихъ да достигне това, което той искаше да достигне съ една само дума; нѣ гордостта и страстьта не му дадохъ врѣме да обмисли, възможно ли е, че една дѣвојка така богато надарена и тѣй възпитана, каквато бѣше Марія—Гаетана, изъ единъ пътъ ще измѣни всичко, което до това врѣме ѝ е било скѣпо, па даже и да даде такова обѣщание, ще ли може да го задържи? Но Марія—Гаетана не даде такова обѣщание. Въ първата минута, тя не можа да допусне и мисльта, че исканията на Стефанело сж сериозни, още повече защото той самъ принадлежеше въ числото на вай-ревностнитѣ привърженици на науката. Младата дѣвојка се стараше да му докаже, че любовта ѝ нѣма да пострада никакъ отъ нейната науча дѣятельность и тѣй като въ тѣзи минута тя свършва своя голѣмъ трудъ, то отъ всичкото си сърдце се надѣва, че той неще ѝ постави въ такова жестоко условие.

Но Стефанело настояваше на своето.

Въ грижата ѝ за своето произведение, той видѣ ново доказателство, колко той е правъ въ свонитѣ искания. И за да испита още повече любовта на Марія, той поиска отъ неѣ да остави труда си несвършенъ.

Такава жертва неможа да прѣнесе Марія — Гаетана.

Мжчителна и тѣжка борба се захванѣ въ неѣ между ума и сърдцето. Смъртно блѣдна, но твърда, Марія обяви, че неможе да се съгласи на такива условия, ако и да се надѣе, че Стефанело ще ги вземе назадъ и съ това ще направи и двамата щастливи.

Де-Еинта се отдалечи и тя го остави да си отиде безъ да го повика; но затаи въ душата си дълбока печаль.

Минххх недѣли. Професоръ Гаетана продължаваше да чете лекции вмѣсто баща си, болестта на когото захванѣ да внушава сериозни опасения. Той толкова нетѣрпѣливо чакаше появяването на свѣтъмъ новото произведение на своята знаменита дѣщеря, като се боеше, че неще може да доживѣе до този за него радостенъ день. Най-сетнѣ доде минутата, когато Марія можа да му даде първия екземпляръ на своето произве-

жение. Тя още, като се надѣше безразсѣдно, че нейний трудъ ще докара на Стефанело такъвъ вѣсторгъ, както и на баща ѝ, и ще го накара да иска нейната привързанность, безъ всѣкакви други условия, захванъ да мисли, като какъ да прати нему втория екземпляръ. Макаръ при срѣщитѣ въ аудиторията, Де-Еинта да се държеше спрѣмо неѣ много студено; но Мария мислѣше, че той е само разсърденъ и не считаше неговото рѣшение за невѣзвратно.

Не успѣ да дойде тя до никакво рѣшение, какъ да му прати книгата си, на която възлагаше такива надѣжди, когато полученото писмо тури край на нейнитѣ съмнѣния и направи по-силно и по-радостно да забие нейното сѣрдце. Писмото бѣше отъ Стефанело.

И тъй той се възвръща при неѣ!

Той ѣж е простилъ и не настоява повече на своитѣ жестоки искания. Съ тази сладка надѣжда отвари тя скжното писмо и бързо прѣгледа малкото редове, които се заключавахъ въ него:

«Професору Мария — Гаетана Д'Анѣзи.

«Вий сами тъй рѣшихте и азъ не ще да оспорвамъ вашия изборъ. Желаяъ ви пѣлно щастие въ попрището на науката, което вий прѣдпочетохте отъ щастieto на жената. Съ истинско уважение ви казвамъ *сбогомъ* и днесъ оставямъ Болона. Стефанело Де-Еинта.

.....

Мария — Гаетана наистина достигна безсмертна слава въ попрището на науката; но женското сѣрдце, единъ пѣтъ като се пробуди за радости и страдания отъ любовта, бѣше разбито.

Баща ѣ умрѣ, а съ него заедно тя изгуби своята най-добра подпорка. Тя почувствува себе си сѣвсѣмъ сама, като разбра много късно, че науката не може да напѣлни и удовлетвори цѣлия женски животъ. Книгата «Математически анализъ» направи името ѣ извѣстно на цѣлия ученъ миръ и въ 1750 година тя бѣ официално назначена Професоръ по Математиката въ Болонския университетъ. Но не дълго врѣме занимава тази катедра. Двѣ години подиръ това «Прибѣжището на монахинитѣ» прие въ своето лоно новата сестра Мария — Гаетана, която посвети цѣлия си животъ за служение на бѣднитѣ и болнитѣ.

Вмѣсто прѣмѣна на невѣста — черна калугерска дрѣха; вмѣсто блѣстяща учена дѣятелность — тихи благочестиви дѣла на милосердия.

Така се мина и свърши животътъ, послѣ много годишенъ затворнически животъ, на една отъ най-ученитѣ и най-знаменититѣ жени за прѣзъ всѣкитѣ врѣмена. И ако е нужно да се докаже, че славата, високий умъ, необикновенната дарба не можтъ да ошастливѣтъ жената, заради нейното сѣрдце, то като най-добро потвѣрждение може да послужи сѣдбата на Мария — Гаетана д'Анѣзи.

Карлово 1894 г.

Прѣвела
Т. Джиджева.

Умственна педагогия.

«Просвещението, казвалъ Аристотель, е украшение за богатия и убѣжище за бѣдния». (Диог. Лаерт.)

Постоянното, или дългото дѣйствование на мозъка, който е органъ на разума, увеличава душевнитѣ сили, а именно паметта; често пѣти обаче това иѣщо излиза и врѣдително. А и скорошното развитие на ума не по-малко поврѣжда тѣлото; защото колкото се усила първий чрѣзъ учението и заниманието на наукитѣ, толкова пѣкъ ослабва послѣдното. Отъ това произлизатъ различни болести, както спазми, мжчно смиланне, ипохондрия, охтига и въспаление на сания мозъкъ сир. полуда. А тя пѣкъ понѣкогажъ причинява и смъртта или же като стане хронична, понѣкогажъ истрѣбва заведижъ паметта, а другъ пѣтъ промѣня въ тѣпоглавие крайното остроумие.

Нуждно е, щото най-напѣдъ да се не занимаватъ дѣцата съ наукитѣ, а именно когато се случи да бѣдѣтъ тѣ изнемошѣли и слаби, прѣди още да имъ се напѣлни достатъчно и усили тѣлото; а второ, въ случай че не стане горното, умственнитѣ трудове да се прѣсичатъ съ междучасия отъ тѣлесни упражнения, които запазватъ всѣкога ума и тѣлото въ равновѣсие. Защото, както чедовѣкъ, когато по-често си промѣнява конѣтѣ, върви по-скоро, така и като занимава послѣдователно различитѣ части на тѣлото, изпълнява по-лесно цѣльта на природата.

Който дървеса даватъ по-скоро плодъ, тѣ по-скоро и увѣхнуватъ. А сѣщото се случаватъ и относително хората. Ако умътъ отрано узрѣе и произведе плодъ, то той ослабва, прѣди да се развие, прѣди да остарѣе. Малко изключения има отъ това общо правило.

Единъ списатель на Англо-Французски рѣч-

никъ, като си измъчилъ съ учение мозъка, забравилъ думитъ особенно ония на нѣмския и италианския езици, които прѣвѣсно знаелъ до тогава; а едвамъ слѣдъ дълго врѣме, когато му отпочинжалъ мозъкътъ, или все едно умътъ, припомнилъ си ги отново. Такова страдание се случило и вслѣдствие други нѣкои случаи. Така напр. Английскій докторъ Аверкромби споменува за единъ чловѣкъ, който, като се наранилъ по главата забравилъ си жената и дѣцата. Азъ, казва, видѣхъ по 1830 г. такъвъ боленъ въ Парижката болница, който плачеше, загдѣто отъ два дена насамъ не знаелъ, не помнѣлъ имената нито на съпругата си, нито на дѣцата си! А Brodie расправя за другъ, който по сжщитѣ причини забравилъ само Гръцкия езикъ.

Вслѣдствие многото занимание французскій математикъ и философъ Паскалъ билъ завладѣнъ отъ страхъ, като че постоянно стоелъ до нѣкоя дълбока пропастъ, въ която се опасавалъ, че кога-да-е ще падне! Италиянецътъ Тассо, който се отличалъ като поетъ отъ двадесетгодишната си още възраст, а пѣкъ и други гениални хора, литератори, доктори, композитори умрѣли прѣмлади, а нѣкои затжпѣли. Едвамъ малцина отъ дѣтинството до остарѣването си запазили прѣимущества, съ които се отличили, както напр. нѣмскій поетъ Мозартъ. (Слѣдва.)

БИОГРАФИЯ на Госпожа Стаелъ.

(Продължение отъ 15 брой).

Страшното междусобно французско въстание прѣскло грубо първата частъ отъ починътъ ѝ тържествувание въ литературното поприще, и въспрѣло по-нататъшното развиване на всѣкдневна увеличающата ѝ се популярностъ, която послѣдватъ винаги толкози нравствени задължения и частни расправи.

Тя, страстна защитница на свободата, сподѣляла ревностно прѣправителнитъ идеи. А безъ да си изостави началата, тя се противопоставила прѣдъ извършванитъ, въ името ужъ на свободата, злоупотребления и прѣстъпления.

Тя най-напрѣдъ, като узнала въ каква опасностъ се намѣрвала царската челядь, прѣдложила, безъ обаче, за зла честь, да бѣде изслушана планъ за скришно избѣгване. И сама тя съ голѣми мъчнотии и опасности успѣла да избѣгне тъкмо прѣзъ врѣмето на Парижкото кланье. Съкрушена до дълбочината на сърдцето отъ мъченическитъ приключения на царя, съчинила за въ полза на Мария Ан-

тоанетта прѣкрасното си съчинение: *«Мисли на една жена, върху съдбата на една царица»*. Слѣдъ малко мѣлата за гениалността ѝ, която официално вече излѣзла на явѣ подиръ издаването на съчинението ѝ *«Мисли върху мира»*, което тя отправила на Английскія президентъ-министра, се распространила по цѣла Европа. Това съчинение се удостоило съ голѣми похвали въ английската камара.

Тя издала още съчинение подъ заглавие: *«Страници откъснати изъ дѣйствиия ми живота»*, въ което опрѣдѣлено излиза на явѣ оригиналността на всесилния и производителния ѝ духъ, както и въ съчинението ѝ *«влиянето на страститъ върху цѣлоститъ на хората и на народитъ»* ясно ни се доказва всичката философска независимостъ на разислителния ѝ умъ.

II.

Французското въстание, въ своята ураганска сила, възбудило въ душата на г. Стаелъ нови чувства и сили, които ввели духа ѝ въ неизвѣстна до сега ней дѣятелностъ.

Отъ день на день тя ставала центрътъ и душата на една високоважна духовна и политическа дѣятелностъ. Залата ѝ била огнището на една силна конституционна партия. Талейрандъ чрѣзъ неѣ възпридобилъ изгубения си постъ въ министерството на Вънкашнитъ дѣла. Тя сформирала и управлявала Benjamin Constant-овата политика, тя испървомъ разбрала Бонапартовитъ планове, противъ които се борѣла съ немовѣрна дѣятелностъ и смѣлостъ. Тя е имала хероническото великодушие да отблѣсне прѣдложения ѝ отъ Бонапартовитъ приятели съюзъ срѣщу приноса отъ 2000000 фр., които Бонапартъ ималъ да дава на баща ѝ.

Отъ тази епоха насамъ и прѣзъ цѣлото Бонапартово царствование животътъ ѝ се съставлява отъ цѣлъ редъ гонения, заточения и приключения. Омразата на Бонапарта противъ идеитъ, а именно противъ духовното ѝ прѣвѣсходство нѣмала прѣдѣли.

Когато се заобиколила отъ самия Полицейскій директоръ и отъ ордията му и получила отъ тяхъ заповѣдта да напустне вѣтрѣ въ три дѣня французската територия, тя се оттеглила въ Сорретъ, заедно съ вѣрнитъ си привърженци, които ѣ придружили и въ заточението, отгдѣто и продължавала да се бори противъ владѣющия режимъ.

А когато пакъ се завърнала скришно въ Франция императорската партия ѣ прѣслѣдвала отъ градъ въ градъ и нападнала немилостиво и най-вѣрнитъ ѝ приятели. Прочутата г-жа Рекамье бѣ изгонена вѣнъ отъ французската територия, защото ѣ дала убѣжище. Но и въ самото ѣ заточение, тя се прѣслѣдвала отъ непримиримия ѣ врагъ Бонапарта.

Прѣзъ тоя буренъ периодъ на живота ѝ, тя, скитающа се отъ Виенна въ Москва, отъ Петербургъ въ Щокхолмъ, отъ Англия въ Швейцария, въспро-

извела най-хубавитѣ и най-гениалнитѣ си произведения, които зачудили и възхитили цѣла Европа.

Произведението ѝ „Литературата, испитвана въ сравнение съ моралното и духовното положение на народитѣ“, за което справедливо бѣ казано, че е самото, изъ което можалъ би нѣкой да избере толковни достопаментни, колкото и свободни идеи; то е и първото, прѣзъ онѣзи епоха, въ което се постигнала възможността на усъвършенствуването философията въ литературата. Идеята, която се развива въ това съчинение на Г-жа Стаелъ е тѣзи на съвременната гениалностъ, по което време тя (гениалността) отваря пътъ къмъ напредѣкъ, сполучава, надѣва се, тя е, наковецъ, доказателство на приемливостъ за усъвършенствование на човѣческия родъ. Впрочемъ тази книга възбудила голѣми критики. (Слѣдва.)

Разни.

*** **Знаменита адвокатка въ Америка.** — Отъ двадесетъ години насамъ се издава въ Чикаго юридическо списание подъ заглавието: „The Legal News de Chicago“ подъ редакцията на адвокатката Г-жа Myra Bradwell. Тѣзи госпожа се оженила двадесетгодишна съ адвоката Bradwell, заедно съ когото се занимавала прѣзъ първитѣ години на брака имъ съ учението на юридическия науки. Тя отъ крайно желание да усъвършенствува знанията си по тия науки, взела да работи по-сериозно и по-систематично и слѣдъ късо време като се явила въ университета, издържала испититѣ си и получила докторско свидетелство. Отъ тогава насамъ тя основала юридическия си вѣстникъ който ѝ принася годишенъ доходъ 10000 доллара. Г-жа Bradwell е четиридесетгодишна и майка на четири деца.

*** **Русскини врачни възнаграждавани отъ императрицата.** — Руската императрица възнагради прѣднѣколко време съ драгоцѣнни подарѣци слѣдующитѣ жени-врачки: г. г. Марія Енротъ, Зинаида Елксина, Александра Руманчева, Райиша Павловская и Людмила Павликовна въ знакъ на признателностъ за заслугитѣ имъ въ Петербургската болница „Св. Георги“.

*** **Покровителство надъ женитѣ-работници.** — Н. В. Фландрската комтесса прие титула на почетна прѣдсѣдателка на основаното напоследѣкъ женско дружество въ Брюксела за подобряването състоянието на женитѣ-работници. Н. В. обяви официално и поеторително на редовните прѣдсѣдателки на споменатото дружество искренимата си симпатия и горещия си интересъ които ѝ се внушаватъ отъ основанието на такива дружества, които дѣйствително могатъ да съдѣйствуватъ за подобряние състоянието на ония жени, които си спечелѣтъ насѣщия хлѣбъ чрѣзъ работата.

*** **Жена-кметъ въ Онехунга.** — Г-жа Yates встъпва отъ началото на мѣсецъ Априлий тази година

кметскитѣ си длѣжности въ Австралийския градъ Онехунга. Прѣдшественникътъ ѝ кметъ господинъ Ессолъ като прѣдавалъ ней ключевѣтъ, счелъ за длѣжностъ да ѝ припомни отбѣлъзаното върху кметската катедра мѣдро изрѣчение: „Бди справедливъ и не бой се“. Госпожа Yates отговорила смѣло: „Всѣки присѣжествующъ тукъ мжжъ е убѣденъ, че долѣтъ му се упрѣзлява по-добрь, когато въ него има жена; сѣщото ще се наложи и върху общинския домъ. Обществениитѣ дѣла върѣли злѣ, ний ще се постарѣемъ сѣвършено да ги поправимъ и спасимъ“.

*** **Жена подпрѣсѣдателка на земеделѣческо дружество.** — Миссъ Mary Main се избра въ Машаусетъ за подпрѣсѣдателка на земеделѣческото Hampshire-вото дружество Franklin et Hampden.

*** **Женски Медицински вѣстникъ.** Въ града Ohio почна да се издава отъ 1-й Януарий 1893 год. медицински вѣстникъ, първий такъвъ, който исклучително се редактира отъ жени. Главенъ Редакторъ на вѣстника е врачката Boys Gavit.

*** **Едиссонъ и женитѣ-машинистки.** — Едиссонъ употребява 200 жени-машинистки за електрическиитѣ си опити. Той изявява че най-прѣвзходнитѣ му сътрудници и помощници винаги сѣ били женитѣ.

*** **Кои царици пушѣтъ тютюнъ.** — Австрийската императрица пуши ежедневно тридесетъ до четиридесетъ турски цигари. Руската императрица пуши така сѣщо, но въ особенитѣ си стаи и никога въ присѣствие на императора. Тютюнъ пушѣтъ така сѣщо Ромѣнската кралица, Испанската регентка, Португалската кралица Амалия, която по това се поддрѣжава на майка си, Парижеска комтесса, и напokonъ Италианската кралица.

Декруа казва че тѣ правѣтъ злѣ: развалятъ здравieto си и се излагатъ на страшни злочестини, както онѣзи нещастна Австрийска принцесса Маттильда, дъщеря на вицеграфа Алберта, Кустоджский побѣдителъ, която умрѣла по срѣдъ страшни болки. Нещастната принцесса пушела тайно, затваряюща се вътрѣ въ дѣвическата си спалница. Тя веднѣжъ като чула стѣпкитѣ на баща си, скрила изведнѣжъ запалената цигорѣ вътрѣ въ джоба си, дръхтата ѝ се запалила, пламъцитѣ ѝ заобиколили отъ всѣкъдѣ и слѣдъ малко прѣдали душѣ.

Книги и списания

получени въ Дирекцията ни.

Дума, мѣсечно-литературно-научно-общественно списание. Редактори-издатели: Ф. Панайтовъ и Ив. Нововъ; София, год. III ян. X и XI 1894 годишна цѣна 8 лева.

Въздържательно знаме органъ на Българския въздържателенъ сюзъ. Год. I, бр. 14 и 15 годишна цѣна 3 лева. София 1894.

Учителска библиотека редъ книжки за учители и въспитатели. № 2 *Писменни упражненія* за сръдни курсъ на първоначалното училище отъ Д. Т. Абаджиевъ учителъ при Казанлъжското Образцово училище. Издава Научното Дружество «Отецъ Пансий» Цѣна 50 ст.

Свѣтлина, журналъ за наука, искусство и индустрия. Мѣсечно иллюстрирано списание, год. IV, кн. VII София 1894. Годишна цѣна 15 л.

Дневници (стенографически) на седмото обикновено народно събрание. Първа редовна сесия отворена на 15 Октомврий — закрыта на 21 Декемврий 1893 год. кн. II. Собствено издание на народното събрание. София.

Войничка Сбирка, год. II, кн. III, издава учебното бюро при Генералния щабъ София. Годишна цѣна 5 лева.

Свѣтъ, мѣсечно списание за всѣлаго; издава книжени комитетъ. Год. II, кн. V, VI, VII, София 1894. Годишна ц. 2 л.

Българска Сбирка, списание за книжнина и общественни знания. Излиза подъ редакцията на Ст. С. Бобчевъ и М. Н. Маджаровъ. Пловдивъ 1894. год. I, кн. VIII. Годишна ц. 3 л.

Ветеринарна Сбирка, мѣсечно списание по Ветеринарната медицина и скотовъдството. Органъ на «Дружеството на Ветеринарни Лѣкари въ България» София. Год. III, бр. VI и VII 1894. Годишна цѣна 6 лева.

Медицинска Бесѣда, популярно медицинско списание, излиза въ начало на всѣкъ мѣсець подъ редакцията на Д-ръ Витановъ, Видинъ. Год. I, кн. II. Годишна цѣна 10 лева. Железъ добъръ успѣхъ.

6) ПОДЛИСТНИКЪ

ЗЛАТНИЙ КАМШИКЪ

(РАСКАЗЪ).

(продължение).

Д. Страхливий юнакъ.

Госпожата Диваллонъ се прѣнесла полумъртва въ къщата си, придружавана отъ Юлиа, която ни една минута не искала да ѝ остави. Прѣзъ нощта се появила трѣска, и тя въ сѣня си викала сина си, именувала го съ най-любезни имена, питала Юлиа, ако знае кой го е убилъ и защо; казвала, че мъжътъ ѝ на нейъ бѣше го повѣрилъ, че отъ нейъ искалъ да го търси. Сетнѣ ставала, искала да излѣзе отъ лѣглото си, да послѣдва войскитѣ, първа тя да го освободи отъ връзскитѣ му и да го пригърне.

На другия день отъ сутринята още се чули пѣккви си радостни извѣстия. А щомъ се съмнало, Г. Де-Лафериеръ донесълъ писмо на генерала, който ѝ пишелъ, че прѣзъ нощта билъ нападналъ на Арапитѣ, истрѣбилъ ги до кракъ, че гони дѣятелно останалитѣ малцина, и че още надѣва се да ги стигне на скоро и да отнѣме отъ ръцѣтъ имъ сина ѝ.

Това ли слѣдователно било съ толкозъ нетърпѣние чаканото извѣстие? това ли, на което тя бѣше основила всичкитѣ си надѣжди? Ето че дошло вече, но какво можала? да чака и да брѣе всѣка минута и всѣка да ѝ се прѣдставя, като цѣлъ вѣкъ. Тя прочее почакала, вънкашно съ тър-

Корреспонденция.

Г-и и Г-а Капит. Димитриевъ, Касжрова *София* Саллабашева *Ст-Загора*, Кина Радославова *Тарново*, Марийка Попова *Горля-Орѣховица*. Получихме стойността на едногодишното течение и списанието.

Г-и и Г-а Капит. Стефановъ, Касжрова, Пенковъ *София* Маринопольска, В. Христова, Ж. Георгиевъ, Сп. Шиварова, Пананчева, Ранкова, Т. Петранова, М. Бакжрдиева *Варна*. Получихме стойността на едногодишното течение на списанието, заедно съ притурката за 93 год.

Г-иъ Людевановъ *София*. Получихме стойността на списанието за 93 год. — Книж. Касжровъ *София*. Получихме 27.20 ст. благодаримъ.

И з в ѣ с т и е.

Като напомняваме на абонатитѣ и абонаткитѣ си, че г. Юрд. Маровъ продължава да е агентинъ на списанието ни, молимъ ги да иматъ пълно довѣрие къмъ него.

пѣние; но Юлиа, която угрижена ѝ виждала, забѣлявала, че устнитѣ ѝ спазмодически се движели и че въ нейъ се крила вътрѣшна силна трѣска.

Напоследъ на свършването на петия день, когато Юлиа била при нейъ отворили се вратата на стаята.

— Графътъ Де-Лафериеръ! писмо! писмо ми донася! извикнала Г. Диваллонъ, хвърлила се къмъ него и го хванала за ръка. Графътъ ималъ лицето печално и ѝ прѣдалъ ползика писмото, което било писано отъ самия г. Визодъ.

«Госпожо, пишелъ, каквото могатъ истинскитѣ мъже, войничитѣ ми го направихъ за избавието на добрия господинъ Диваллонъ. Но бъдещето на хората е въ ръцѣтъ на Бога. Испѣдихъ Арапитѣ до пустинята и истрѣбихъ мнозина отъ тѣхъ, при всичко че бѣгахъ, като сѣмъ, отпрѣдъ ми. Найсетнѣ стигнахъ на мѣстото, което се нарича Вавел-Сара (врата на пустинята), граница, която не може да се мине, природна крѣпость. Задъ тѣзи тѣспотия съ прибѣгнахъ опѣзи, които иматъ вашинъ синъ. Надѣждата за да го отдадемъ на васъ, както на васъ и на Франция, ни подкрѣпаваше и припуждаваше войската да направи чудесни героически подвизи; три пѣти нападнахъ на онова устие на смъртта и три пѣти азъ самъ съ очитѣ си зидѣхъ напраздно избито цѣтѣето на войскитѣ ми. Богъ, който самъ знае защо праща тѣзи голѣми злоче-стии, нека ви даде разумъ и сила да посрѣщете

LE FOYER

DOMESTIQUE

JOURNAL pour la FAMILLE

Publie chaque semaine des articles inédits sur tout ce qui intéresse le cercle de la famille: éducation, morale, hygiène, économie domestique. Il vient d'inaugurer un service timbrologique destiné à rendre d'excellents services aux amateurs. Il fait également une large place à des productions littéraires, de nature à délasser en instruisant. Sa tendance et son esprit le recommandent tout spécialement aux mères de famille et à la jeunesse. Il peut être mis entre toutes les mains et chacune de ses années représente un cadeau d'étrennes aussi utile qu'attrayant, sous forme d'un beau volume de plus de 600 pages, relié dans un emboîtement spécial.

L'abonnement est de 6 fr. pour l'année et 3 fr. pour 6 mois

Demander à M M Attinger Frères, Neuchâtel,
des livraisons specimen gratuites

MALADIES SECRÈTES

impotence, sont guéries avec sûreté. Traitement par lettre après l'envoi d'informations spéciales qui soient accompagnées de timbres-poste pour la réponse. Se diriger à l'adresse:

OFFICE SANITAS
57, Boulevard de Strasbourg
PARIS

съ въздържание и тъзи, най-големата от всичките».

Г. Диваллонъ прочеа писмото, единъ и два пъти, послѣ обърнѣла въпросителенъ погледъ къмъ графа, слѣдъ това останѣла неподвижна, като окаменена и паднѣла като мъртва на земята. Юлиа и Де-Лаферперъ ѝ поставили на кревата, повикали доктора (лѣкаря) и когато този послѣдний се мѣчилъ да ѝ повърне на себе си, Юлиа, като взелъ графа на страна:

— Няма ли прочее надѣжда, му казалъ. Наистина? невъзможно ли е да го избавятъ?

— Съвсѣмъ невъзможно, споредъ рапортитѣ. Мѣстото Вав ел-Сара е недостъпна природна крѣпостъ. Мнозина отъ насъ сѣ паднѣли прѣдъ него, безъ слѣдствие. Нито птица може да мине, догдѣто го държатъ Арапитѣ.

— И ще имъ се позволи ли да ѝ държатъ за всѣкога?

— Генералътъ казва, че слѣдъ организуване на западната страна, ще се потруди да го обиколи отзадъ и да го прѣвземе.

— И кога може това да стане?

— Слѣдъ много мѣсеци, разбира се, а може би и слѣдъ година.

— Познавате, господине графе, войницитѣ си; не е ли възможно чрѣзъ пари, чрѣзъ много, разбира се, ако и да щѣло това да бѣде чрѣзъ цѣлото ми

EPILEPSIE,

crampes, Neuralgie, sont guéries complètement d'après une méthode unique, mille fois éprouvée.

Traitement par lettre après la remise d'un rapport circonstancié, contenant timbres-poste pour la réponse.

Se diriger à :

OFFICE SANITAS
57, Boulevard de Strasbourg
PARIS

ЕКОНОМИЧЕСКИ САПУНЪ

НА

ХР. ИВ. РИЗО,

награденъ съ златенъ медаль въ I то Българско Земледѣлческо-Промисленно Изложение въ Пловдивъ.

Прѣпочитайте винаги сапуна, който къмъ едната страна носи бюста на Н. Ц. В. Фердинандъ I Български князь, а къмъ другата — надписъ: сапунена фабрика, първо качество — Христо Ризо, Варна.

имущество, да убѣдимъ нѣколко отъ тѣхъ на смѣло движение?

— Паритѣ наистина сѣ чудотворци, когато има поне най-малка надѣжда; но гдѣто генералътъ несполучилъ, такъва надѣжда не съществува. И ако бихме убѣдили чрѣзъ пари нѣкой си, то ний тѣхъ бихме ги проводили на неминуема смъртъ.

Юлиа останѣла нѣколко врѣме умисленна; а послѣ, като се приближила къмъ графа,

— Кога несполучи мѣжеството, казала, не може ли да се поопита признателността? Не може ли нѣкой да се вмѣкне между Арапитѣ и да имъ го открадне?

— Госпожице, мислите нѣща невъзможни. Гдѣ ще намѣрите чловѣкъ, не само достоенъ и хитъръ, нѣ и признателенъ до такъва степенъ, щото да направи невъзможенъ опитъ съ знанието, че ще изгуби живота си?

— И ако този чловѣкъ прѣдлагахъ да бъдете ви, г. Графе? . . .

— Какъ, Госпожице?

— Прѣдставѣте си, че напр. се обличате въ Арапски дрѣхы; Арапския езикъ знаете хубаво, защото много пъти бѣхте въ Алжиръ. Ако така прѣоблѣченъ можете да стигнете до Диваллона, вѣрвамъ, че не ще ви бѣде мѣчно да го избавите. Какво казвате за това?

(Слѣдва.)